

RAZSODIŠČE ZA ALTERNATIVNO REŠEVANJE DOMENSKIH SPOROV ZA VRHNJO DOMENO .SI

ODLOČITEV RAZSODIŠČA V PRIMERU ARDS 2006/10 - "design.si"

1. Stranki

Pritožnik: Šiviljstvo Drobež, Drobež Vera, s.p., Gubčeva 2, 8270 Krško, ki ga zastopa Dokumentarna d.o.o., Podutiška 148, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju pritožnik)

Nosilec domene: MW, d.o.o., Parmova ul. 41, 1000 Ljubljana, ki ga zastopa Odvetniška družba Kotlušek & Pavčič, o.p.-d.n.o., Čufarjeva ulica 4, 1000 Ljubljana (v nadaljevanju nosilec domene)

2. Domensko ime in registrar

Domensko ime: "design.si"

Registrar: MW, d.o.o., Parmova ul. 41, 1000 Ljubljana

3. Potek postopka

Pritožnik je dne 20.3.2006 preko ARNES-ove administrativne službe (v nadaljevanju administrator) vložil pritožbo v skladu z določbami 6.1 in 6.2 Pravil postopka alternativnega reševanja domenskih sporov pod vrhno domeno .si (v nadaljevanju Pravila ARDS), ki so del Splošnih pogojev za registracijo domen pod vrhno domeno .si (v nadaljevanju Splošni pogoji). Pritožnik v pritožbi zahteva, da se domena "design.si", ki je bila registrirana dne 4.4.2005, prenese nanj. Administrator je v skladu z določbo 6.8 Pravil ARDS dne 20.3.2006 ugotovil, da je pritožba popolna in jo po elektronski pošti in s priporočeno pošiljko poslal nosilcu domene. Istega dne je ARNES sporno domeno tudi blokiral in o tem obvestil pritožnika. V skladu z določbami 7.1 in 7.2 Pravil ARDS je nosilec domene dne 10.4.2006 podal odgovor na pritožbo, ki je bil naslednjega dne posredovan pritožniku. Dne 26.4.2006 je pritožnik v skladu z odločbo 8.1 Pravil ARDS posredoval dodatno vlogo, ki jo je administrator v skladu z določbo 8.4 Pravil ARDS še istega dne posredoval nosilcu domene. Prav tako je administrator tega dne v skladu z določbo 11.1 Pravil ARDS obema strankama poslal poziv k poravnavi. Iz dokumentacije v spisu izhaja, da je nosilec domene poziv k poravnavi prejel 3.5.2006, pritožnik pa 28.4.2006. Dne 13.5.2006 je rok za poravnavo neuspešno potekel. Zato je predsednik razsodišča za edino razsodnico v postopku imenoval dr. Martino Repas, ki je bila s strani administratorja o tem tudi obveščena in pozvana k podaji izjave o neodvisnosti in nepristranskosti. Ta je podala izjavo o neodvisnosti in nepristranskosti dne 23.6.2006, o čemer je administrator obvestil obe stranki v postopku. V skladu z določbo 13.1 Pravil ARDS je administrator razsodnici predal spis s prilogami spisa, ki ga je ta prejela dne 27.6.2006.

4. Ozadje primera

Pritožnik je nosilec znamke DeSIGN, št. 9871411, registrirane pri Uradu za intelektualno lastnino. Prijava za registracijo znamke je bila vložena dne 10.11.1998, znamka pa je bila registrirana 6.5.1999. Registracija znamke je bila objavljena dne 30.6.1999. Znamka je registrirana za oblačila, vezenine, trakove, prevoznišтво, pakiranje in skladiščenje blaga.

Nosilec domene je dne 4.4.2005 registriral domeno "design.si", ki je sporna domena v tem postopku, sicer pa je nosilec imetnik več domen, kot so: 'sex.si', 'porno.si', 'chat.si', 'klepet.si', 'zmenki.si', 'poljub.si', 'bejba.si' in podobnih, ki jih tudi ponuja v prodajo.

5. Navedbe strank in njihove zahteve

5.1. Navedbe pritožnika

Pritožnik v pritožbi navaja, da ima od leta 1999 veljavno registrirano znamko DeSIGN, ki je identična oziroma podobna sporni domeni, da nosilec domene nima nobenega upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene in da je domena registrirana v slabi veri. Nosilec domene je nekaj minut po pričetku delovanja novega sistema registracije domen, dne 4.4.2005 ob 10:04:05, registriral domeno "design.si". Po zatrjevanju pritožnika je bil osnovni namen nosilca domene prodaja le-te za vsoto, ki presega stroške registracije in vzdrževanja domene. V potrditev temu *inter alia* navaja tudi dokaze iz spletne strani in kopijo članka v časopisu Finance, v katerem je nosilec domene sicer ponujal v prodajo domeno 'sex.si'.

5.2. Navedbe nosilca domene

Nosilec domene v odgovoru navaja, da je bila sporna domena registrirana v skladu s Splošnimi pogoji, da pritožnik ne dokazuje, da nosilec domene nima upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene (kar bi po praksi moral dokazati), da je beseda 'design' splošnega značaja in je v splošni rabi za označevanje oblikovanja kot dejavnosti ali lastnosti oblikovanega predmeta. Meni, da je podelitev pravnega varstva na taki besedi v nasprotju s temeljnimi načeli prava intelektualne lastnine, da pritožnik take znamke sploh ne bi mogel registrirati in da znamka nima razlikovalnega učinka. Poleg tega meni, da njegova spletna stran 'www.design.si' ponuja povsem drugačne storitve od storitev, ki so zavarovani z znamko pritožnika. Nadalje še navaja, da sporna domena ni bila registrirana v slabi veri in le-te ni nikoli ponujal v prodajo niti pritožniku niti tretjim osebam za ceno, ki bi bila nesorazmerna glede na stroške registracije. Njegov namen je razviti spletno stran. Glede na fotokopijo strani iz časopisa Finance, v katerem je ponujal prodajo domene 'sex.si' pa navaja, da se članek ne nanaša na predmetno zadevo. Sicer pa ni vedel, da obstaja blagovna znamka DeSIGN, ker gre za besedo splošnega pomena, zaradi česar tudi ni želel nikogar izključiti iz registracije domene.

5.3. Navedbe pritožnika v dodatni vlogi

V dodatni vlogi z dne 26.4.2006 je pritožnik odgovoril na navedbe nosilca domene v odgovoru. Pritožnik obširno razlaga, da razlikovalni učinek znamke ni relevanten v tem sporu, da raziščišče ne odloča o veljavnosti znamke in da podobnost oziroma različnost

blaga storitev, ki se ponujajo pod znamko in ki naj bi se ponujale pod sporno domeno, prav tako ni relevantni dejavnik za namene tega spora. Nadalje navaja, da zatrjevanje nosilca domene po tem, da za znamko ni vedel, ne more biti opravičljivo, glede na to, da tudi nepoznavanje javne knjige ni dokaz dobre vere, ter da so navedbe, da sporne domene ni nikoli ponujal v prodajo, lažne. Nosilec domene namreč le-te ni želel prodati niti po ceni 536.000,00 SIT, v zvezi s čimer kot dokaz prilaga elektronsko korespondenco. Meni tudi, da objava v časopisu Finance kaže na vzorec ravnanja nosilca domene.

6. UGOTOVITVE IN ODLOČITEV RAZSODIŠČA

Na podlagi določbe 16.2.1 Splošnih pogojev lahko oseba, ki meni, da registrirana domena krši njeno pravico (npr. znamko) sproži postopek ARDS, kolikor zatrjuje, da so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji:

- da je domena nosilca identična ali zamenljivo podobna njeni znamki, veljavni na območju Republike Slovenije, ali firmi, kot izhaja iz sodnega registra v Republiki Sloveniji, krši njeno avtorsko pravico po pravu Republike Slovenije, ali posega v njene pravice na osebnem imenu po pravu Republike Slovenije ali v drugo njeno pravico, ki je priznana v pravnem redu Republike Slovenije
- da nosilec nima upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene in
- da je domena registrirana ali se uporablja v slabi veri.

Pri presoji teh elementov razsodišče v skladu z določbo 16.3.3. Splošnih pogojev ni vezano na nikakršna dokazna pravila. Uporabi lahko katerakoli pravna pravila, načela ali prakso, ki se mu zdijo relevantni, kolikor je to v skladu z javnim redom Republike Slovenije.

Dodatni vlogi pritožnika je bilo priloženo elektronsko sporočilo kot dodatni dokaz slabe vere nosilca domene. Pritožnik v prvotni vlogi o tem konkretno ni razpravljal, zato je razsodišče priložen dokaz smatralo kot nov dokaz, ki pa je v povezavi z odgovorom na pritožbo nosilca domene (določba 8.1 Pravil ARDS). Ker razsodišče meni, da načelo kontradiktornosti tudi v postopku ARDS nedvomno predstavlja enega izmed temeljnih elementov javnega reda Republike Slovenije, katerega mora razsodišče pri ugotovitvi obstoja pogojev iz določbe 16.2.1. spoštovati, glede na določbo 16.3.3. Splošnih pogojev, je zaradi zagotovitve tega načela (v skladu s 26. členom Pravilnika o arbitražnem postopku pred Stalno arbitražo pri Gospodarski zbornici Slovenije v povezavi z določbo 1.1 Pravil ARDS) preko administratorja dne 13.7.2006 pozvalo nosilca domene, da se izreče o tem dokazu do 17.7.2006. Po zatrjevanju administratorja (preko elektronske korespondence) je bil pooblaščenec nosilca domene o tem obveščen dne 14.7.2006 po elektronski pošti in po telefonu. Navedel je, da lahko šele 17.7.2006 sporoči, do kdaj se lahko izreče o novem dokazu. Razsodišče je po prejemu tega odgovora preko administratorja nosilca domene pozvalo, da se o zadevi izreče do 21.7.2006. Dne 18.7.2006 je s strani administratorja prejelo odgovor, da lahko pooblaščenec nosilca domene poda odgovor šele 1.9.2006. Razsodišče meni, da je glede na stopnjo zahtevnosti predmetne zadeve določilo razumen rok za podajo odgovora, razlogov pooblaščenca, zakaj se o zadevi ne more izreči prej, pa ni štelo za upravičene. Poleg tega razsodišče meni, da bi bilo nepošteno do nasprotne stranke čakati z odločitvijo tako dolgo, upoštevajoč sicer kratke roke v tovrstnih sporih, katerih namen je prav gotovo, da se o sporih čimprej odloči.

Razsodišče je v pisnem postopku izvedlo dokaze z vpogledom v vloge strank, v predložen izpisek iz baze registriranih znamk, posnetek obeh spletnih strani '<http://www.design.si>', redni izpisek iz sodnega registra z dne 6.3.2006 nosilca domene, spletne strani

<http://www.m-w.si/domene.php>, elektronska sporočila, priložena dodatni vloga pritožnika ter fotokopijo strani iz časopisa Finance z dne 25.1.2006.

6.1. *Identičnost oziroma zamenljivost domene z znamko pritožnika*

Iz priloženega izpiska iz podatkovnega strežnika Urada za intelektualno lastnino izhaja, da je pritožnik imetnik znamke DeSIGN, št. 9871411, registrirane dne 6.5.1999 in objavljene dne 30.6.1999. Znamka je registrirana za blago in storitve v 25, 26 in 39 razredu Nicejskega sporazuma o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk.¹

Za ugotovitev identičnosti oziroma zamenljive podobnosti se v skladu s primerjalno, pa tudi slovensko prakso, določeni elementi domene ne upoštevajo, upošteva se zgolj poddomena, v našem primeru torej beseda 'design'. Za presojo identičnosti domene in znamke je relevantna odločba Sodišča ES v primeru *SA Société LTJ Diffusion v SA Sadas*,² v katerem je Sodišče ES podalo definicijo identičnosti za namene prava znamk in navedlo, da definicija identičnosti znamke in znaka zahteva njuno popolno ujemanje oziroma skladnost elementov v vseh vidikih, pri čemer pa je na to strogo interpretacijo treba gledati z vidika povprečnega potrošnika, pri katerem lahko nepomembne razlike med znakom in znamko ostanejo neopažene. Razsodišče sicer meni, da je lahko različnost pisave (majhne in velike tiskane črke oziroma kombinacija le-teh) celo v "realnem svetu" tista, ki sodi v nepopoln spomin potrošnika, toliko bolj pa to velja za kibernetski prostor, kjer je razlike težje zaznati, glede na to, da ni razlikovanja med malimi in velikimi tiskanimi črkami, na kar opozarja že pritožnik sam. Iz tega razloga zaključuje, da sta domena in znamka zaradi posebnosti kibernetskega prostora identični. Razsodišče se zato ne ukvarja z ugotovitvijo obstoja zamenljive podobnosti med njima, kjer bi bila relevantna vsa 'pravila' za ugotovitev le-te, saj določba 6.2.1. Splošnih pogojev tega za obstoj identičnosti ne zahteva.

Nosilec domene zatrjuje, da znamka DeSIGN sodi med t.i. šibke znamke, da je beseda 'design' splošnega značaja in je v splošni rabi za označevanje oblikovanja kot dejavnosti ali lastnosti oblikovanega predmeta. Iz teh razlogov ne zasluži pravnega varstva in sploh ne bi smela biti registrirana kot znamka. V zvezi s temi navedbami razsodišče opozarja in hkrati pritrjuje pritožniku, da ni njegova naloga odločati o tem, ali je določen znak sposoben registracije kot znamke ali ne. Slednje je naloga registracijskega organa oziroma pristojnega sodišča v primeru vložitve tožbe za ničnost znamke. Za odločitev v domenskih sporih je v skladu s Splošnimi pogoji in Pravili ARDS pomembno zgolj to, da je znamka veljavna na območju Republike Slovenije, kot to zahteva določba 6.2.1 Splošnih pogojev. Ker razsodišče nima podatkov o tem, da bi bila registrirana znamka nična niti da se o tem vodi kakršenkoli postopek niti ni razsodišču znano, da bi prenehala na kakšen drug zakonsko predviden način, šteje znamko za veljavno, kar izhaja tudi iz priloženega dokaza o njeni registraciji. Ne glede na to razsodišče opozarja, da so določeni, povsem generični in deskriptivni znaki lahko registrirani kot znamke, da pa ta dopustnost zavisi od blaga ali storitev, za katere so registrirani.³ Razsodišče meni, da v predmetni zadevi ne bi bilo mogoče registrirati znamke 'design' za storitve oblikovanja, je pa to lahko mogoče za blago pritožnika (vezenine, blago, trakovi in podobno). Kot primer lahko navedemo znamko 'apple' (slovensko: jabolko), ki se lahko registrira za računalnike, ne bi pa se mogla registrirati za 'apples' (slovensko: jabolka). Obenem razsodišče o navedbah nosilca

---

¹ Ur. l. SFRJ-MP, št. 51/74.

² Primer C-219/00.

³ Glej npr. primer *Merz & Krell* (C-517/99).

domene, po katerih znamka naj ne bi imela razlikovalnega učinka iz razloga obstoja več podobnih znamk, ki vsebujejo besedo 'design', opozarja, da se odsotnost slehernega razlikovalnega učinka v določbi točke b) I. odst. 43. člena Zakona o industrijski lastnini (ZIL-1)⁴ presoja v razmerju do blaga ali storitev, za katere naj bi se zadevna znamka registrirala.⁵

Nosilec domene obenem tudi navaja, da pritožnik ne more prepovedati uporabe znamke za povsem drugačno blago ali storitve, s katerimi naj bi se ukvarjal nosilec domene. Rzsodišče na tem mestu ponovno opozarja, da Splošni pogoji in Pravila ARDS za ugotovitev identičnosti ali podobnost domene in znamke ne zahtevajo tudi identičnosti ali podobnosti med blagom ali storitvami, kot to velja pri varstvu znamk. Določba 16.2.1. Splošnih pogojev zahteva zgolj identičnost ali zamenljivo podobnost znamke in domene, pri čemer je vprašanje enakosti, podobnosti ali različnosti blaga za namene reševanja domenskih sporov povsem irelevantno.

Glede na ugotovljeno identičnost sporne domene 'design.si' in znamke pritožnika DeSIGN, je tako izpolnjen prvi pogoj iz določbe 16.2.1. Splošnih pogojev.

6.2. *Upravičen interes nosilca domene do domene*

Pritožnik je v pritožbi zgolj navedel, da nosilec domene nima nobenega upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene, ne da bi to tudi natančneje specificiral. Ker določba 16.2.2. Splošnih pogojev določa, da mora tretja oseba (pritožnik) za sprožitev postopka tudi zatrjevati vse elemente iz določbe 16.2.1. Splošnih pogojev, nosilec domene meni, da pritožnik ni dokazal vseh elementov, zlasti ne, da nosilec domene nima upravičenja ali interesa glede domene ter da je v praksi dokazno breme na pritožniku.

Rzsodišče opozarja, da je ta pogoj v teoriji in praksi najbolj sporen, predvsem kar zadeva njegovo dokazovanje. Iz določbe 16.2.1. Splošnih pogojev resnično izhaja, da je dokazno breme glede izpolnjevanje vseh treh elementov na pritožniku, torej vključno z dokazovanjem, da nosilec domene nima nobene pravice ali zakonitega interesa na imenu domene. Poudarja pa se, da je dokazovanje te negativne okoliščine za tožnika *probatio diabolica*, zaradi česar je vztrajanje na tem pristopu dejansko nesmiselno, kot navaja tudi pritožnik v dodatni vlogi. Zato je v mednarodni praksi mogoče zaslediti pristop,⁶ po katerem zadošča že navedba pritožnika, da nosilec domene nima nobene pravice ali legitimnega interesa na sporni domeni, v dokaz temu pa navede, karkoli pač lahko (med drugim, da ima on pravico na domeni, da nosilec nima pravice na sporni domeni, da mu sam ni dal soglasja za registracijo domene in podobno). Če trditve niso očitno napačne, mora nosilec domene dokazati, da ima pravico na sporni domeni. Kolikor tega ne more dokazati, je pritožnik v tem delu uspel.

V skladu s tem rzsodišče šteje, da je pritožnik na nek način implicitno izkazal obstoj tega pogoja z navedbami, da ima registrirano identično oziroma zamenljivo podobno znamko,

⁴ Ur. l. RS, št. 51/06 (ZIL-1-UPB3).

⁵ Razlikovalnost se nanaša na arbitrarno razmerje med objektom in znakom, za katerega se uporablja. Baz M.A. et al., European Community Trademark (Commentary to the European Community Regulations), Kluwer Law International, The Hague/London/Boston, 1997, stran 187. Glej tudi sodno prakso Sodišče ES, Sodišča prve stopnje ter prakso Urada za harmonizacijo notranjega trga za znamke in modele.

⁶ Glej primer *Julian Barnes v. Old Barn Studio Limited* (D2001-0121), *Belupo v WACHO* (D2004-010) in druge.

predvsem pa, da nosilec domene ni bil v dobri veri, ko je ponujal sporno domeno v prodajo.

Ker razsodišče šteje, da je pritožnik izkazal pomanjkanje upravičenja ali pravno priznanega interesa glede domene, mora nosilec domene izkazati nasprotno. Nosilec domene v odgovoru na pritožbo, sicer pod zatrjevanjem dobre vere, med drugim navaja, da za obstoj znamke ni vedel, saj ta ni znana in da gre za besedo splošnega pomena, ki je v običajni rabi za označevanja oblikovanja kot dejavnosti ali lastnosti oblikovanega predmeta.

Razsodišče ugotavlja, da v skladu s primerjalno prakso kot dokaz obstoja upravičenega ali pravno priznanega interesa zadošča uporaba ali priprava na uporabo v povezavi z dobrovernim ponujanjem blaga ali storitev pred obvestilom o sporu. Iz primerjalne prakse prav tako izhaja, da s tem v zvezi obstaja dvoje vrst primerov, ko so tribunali WIPO odločili v prid nosilcu domene, in sicer, če je ta prodajal blago ali storitve, za kar v našem primeru ne gre, in če je ta prodajal domeno samo.⁷ Iz priloženih dokazov nedvomno izhaja, da je bil namen nosilca domene prodaja le-te najboljšemu ponudniku, čeprav nosilec domene sicer zatrjuje, da je bil njegov namen razviti spletno stran. Temu razsodišče nikakor ne more pritrditi, upoštevajoč predložene dokaze, ki nedvomno pričajo o tem, da je nosilec domene v času registracije sporne domene pa domnevno do vložitve pritožbe s strani pritožnika, ne samo sporno domeno, pač pa tudi ostale domene, katerih imetnik je, registriral z namenom prodaje (v časopisu Finance je sicer ponujal v prodajo zgolj domeno 'sex.si', saj je slednja tudi komercialno med najbolj zanimivimi, nedvomno pa je imel podobne namene tudi z ostalimi registriranimi domenami). Iz priloženih dokazov (spletna stran <http://www.design.si>) jasno izhaja, da je bil ob registraciji domene njegov edini namen prodaja le-te, kot tudi popolnoma verjame, da je sedanje stanje, ki se nahaja na spletni strani pod domeno 'design.si' zgolj provizorično. Čeprav se zdi, da ti dokazi govorijo proti nosilcu domene, pa je vendarle treba ugotoviti, da je nosilec domene uporabljal sporno domeno, kar pomeni, da je s tem zadoščeno prvemu delu zgoraj navedene okoliščine, ki priča o upravičenju oziroma o pravnem interesu glede domene. Čeprav je pasivna posest domene zgolj za namene prodaje (kot v zadevnem primeru) lahko dokaz slabe vere, če je usmerjena na zadevnega imetnika znamke, je v primerjalni praksi prodaja generične domene štela za legitimno uporabo. Pri tem je odločilno vlogo odigrala ravno generičnost domene, čeprav so bili pomembni tudi drugi dejavniki, kot je čas zavedanja nosilca domene o obstoju znamke. Iz tega izhaja zahteva, da je nosilec domene ponujal v prodajo deskriptivno (generično) domeno, še preden je izvedel za obstoj znamke. Tako je npr. tribunal WIPO v primeru *Industrias Romi S.A. v. Renown SC* navedel, da je imetnik generične domene oseba, ki jo prva registrira v dobri veri.

Kar zadeva vprašanje generične narave sporne domene, razsodišče meni, da ni nobenega dvoma o tem, da ime sporne domene ne bi bilo v običajni rabi tudi v slovenskem jeziku. Beseda *design* splošno pomeni označevanje oblikovanja ali lastnosti oblikovanega predmeta, v Slovarju slovenskega knjižnega jezika pa se pod tem pojmom nahaja sledeč opis: 'dajanje oblike predmetu z upoštevanjem skladnosti med funkcionalnostjo, estetiko in tehnološkim procesom, (industrijsko) oblikovanje: ukvarjal se je z designom/pohištvo ima dober design'. Iz tega izhaja, da je sporna domena generična za določene storitve,⁸ vendar pa se je treba zavedati, da lahko znamka, ki vsebuje generično ime v povezavi z

---

⁷ Glej Using ICANN's UDRP: Analysis, <http://cyber.law.harvard.edu/udrp/analysis.html>. (20.7.2006) in tam navedeno prakso.

⁸ Primer D2001-1217.

določenim blagom ali storitvami, predstavlja povsem veljavno znamko. Zato je treba pri presoji pravnega interesa nosilca domene glede sporne domene upoštevati, ali ni morda nosilec domene sporno domeno registriral z namenom pridobivanja dobička pritožnikove znamke ali druge zlorabe le-te.⁹

Razsodišče nima nobenega razloga, da ne bi verjelo pritožniku, ki zatrjuje, da ni vedel za obstoj pritožnikove znamke. Tudi pritožnik ni v ničemer izkazal, da je nosilec domene vedel ali bi moral vedeti za obstoj znamke, kot je npr. neposredno razmerje med njima, ugled ali obsežna publiciteta pritožnikove znamke. Pritožnik v zvezi s tem zgolj navaja, da zatrjevanje nosilca domene po tem, da za znamko ni vedel, ne more biti opravičljivo, glede na to, da tudi nepoznavanje javne knjige ni dokaz dobre vere. S tem v zvezi je treba omeniti, da Splošni pogoji ali Pravila ARDS ne zahtevajo predhodne raziskave obstoječih ali prijavljenih znamk ali drugih pravic.¹⁰ Nadalje pa je treba izpostaviti, da nosilec domene sporne domene ni ponujal v prodajo neposredno pritožniku¹¹ (za obstoj katerega očitno ni vedel) niti ni izkazano, da bi jo neposredno ponujal v prodajo konkurentom pritožnika. Iz spisa in njegovih prilog nikakor ne izhaja, da je bil nosilec domene tisti, ki je stopil v stik s pritožnikom in neposredno njemu ponujal domeno v prodajo. Iz tega razloga razsodišče meni, da se ne more obravnavati kot *cybersquatter*, pač pa kot oseba, ki se ukvarja s prodajo povsem generičnih domen. Glede na uporabo besed, ki jih je nosilec domene registriral kot domene in ki so sestavljene iz splošnih besed v angleškem in slovenskem jeziku ('klepet.si', 'cheat.si', 'porno.si' in podobne), kaže na to, da so vse domene generične oziroma so predmet splošne uporabe. V pravu znamk bi se marsikatera teh domen štela za deskriptivno za označevanje določenega blaga ali storitev ali pa kot generična. Iz tega in drugih navedenih razlogov ni mogoče sklepati, da je bil namen nosilca generične domene nepošteno se okoristiti na račun pritožnika in njegove znamke.

V skladu s tem razsodišče meni, da drugi pogoj iz določbe 16.2.1 Splošnih pogojev za sprožitev postopka ARDS ni izpolnjen.

6.3. Registracija ali uporaba domene v slabi veri

Ker je razsodišče ugotovilo, da ima nosilec domene upravičen interes glede domene 'design.si', ni potrebna ocena slabe vere nosilca domene, čeprav je o tem v določenem obsegu prav tako razpravljalo že pod točko 5.2. te odločitve, glede na to, da se zadevna pogoja v veliki meri prepletata.

---

⁹ Glej primer WIPO *Allocation Network GmbH v. Steve Gregory* (D2000/0016), v katerem je tribunal odločil, da ima nosilec domene upravičenje oziroma pravni interes na domeni 'allocation.com', ki se je prav tako ponujala na prodaj, kot izhaja iz zadevne odločbe.

¹⁰ Podobno tribunal WIPO v zadevi *Allocation Network GmbH v. Steve Gregory* (D2000/0016).

¹¹ V primeru WIPO *Industrias Romi S.A. v. Renown SC* (WIPO/D2001-1217) je nosilec domene prvi stopil v stik s pritožnikom in mu ponudil domeno v prodajo po nesorazmerno višji ceni, kot so znašali stroški registracije in vzdrževanja domene, kar je bil dokaz njegove slabe vere. V primeru WIPO *Alfabet Meta-Modeling AG v. Henrik Rambe* (D2001-1205) pa imetnik generične domene, ki je bila identična znamki nosilca domene, ni bil v slabi veri, čeprav je sporno domeno in nekatere druge generične domene ponujal v prodajo na licitaciji.

ODLOČITEV:

Na podlagi določbe 16.2. Splošnih pogojev in v skladu z določbo 15.1 Pravil ARDS se zahteva pritožnika Šiviljstvo Drobež, Drobež Vera, s.p., Gubčeva 2, 8270 Krško zavrne.

Razsodnica:
Doc. dr. Martina Repas, univ. dipl. iur.
V Mariboru, dne 20.7.2006